

Jaroslav Tichý: Nutnost systémové změny v širších souvislostech. Ráj na Zemi nastane, až zjistíme, že si realitu vytváříme sami

- CZ24 News | 7. září 2020

Systémová změna je nutná“. Toto heslo jsme spolu se skupinou dalších osob uvedli na politickou scénu již před celostátními volbami v roce 2017. Již tehdy bylo nutné začít přemýšlet „ponovu“. V masovém měřítku se tak zatím v ČR nestalo, důsledek toho v podobě vývoje po roce 2017, tak jak ho známe, se musel dostavit. Již tehdy bylo ale třeba předpokládat, že toto heslo osloví v ČR spíše okraj politické scény, neboť naprostá většina politických subjektů nechápala, o čem jde, či to z vlastních osobních důvodů ani chápat nechtěla. Šlo totiž o systémové strany. Jak o parlamentní, tak i o neparlamentní snažící se vesměs kopírovat postup parlamentních stran.

Později na toto heslo zapomněly i některé z osob, kterého ho tehdy rovněž propagovaly, ačkoliv se stávalo ve skutečnosti stále aktuálnější. Nešlo přitom nikdy o žádný extrémismus, o jakousi reminiscenci na „střelbu z Aurory“ apod., jak by se dnes mnozí neinformovaní či politicko-ekonomicky nevzdělaní lidé mohli domnívat. Aniž to chápou a subjekty naší politické scény s nimi, čas naplnění tohoto hesla se blíží. Pojdme si proto v tomto dodatku k mému článku z 6. července 2020 na Outsidermedia ještě něco říci o nutnosti systémové změny v širších souvislostech.

Nejprve teoretické minimum

Politika je nadstavbou ekonomiky. Politický systém v dané zemi je určován vlastnictvím výrobních prostředků.

Je tedy nemyslitelné, aby občané mohli očekávat, že se v ČR udrží po roce 1989 socialismus, který tady údajně chtěli zachovat, a přitom mlčky přihlížet privatizaci výrobních prostředků. Tedy k vytvoření vrstvy kapitalistů a později velkokapitalistů, dnes označovaných jako oligarchie. To je logický protimluv.

Uvádím to jen jako příklad lidské neznalosti a nepochopení, nehodlám se nyní vracet do roku 1989 a k naprosté neznalosti či nepřemýšlení tehdejší většiny lidí. Jen nelze souhlasit s tím, že jim „někdo ukradl jejich revoluci“. Šlo o předem dohodnuté předání moci za převzetí majetku ze strany některých z tehdejších funkcionářů, o změnu sféry vlivu a o cílenou změnu politického systému, k čemuž tehdy přispěla zásadní nevědomost většiny našich občanů, kteří fakticky žádný skutečný systémový cíl, natož nový ekonomický program vlastně neměli (zrušení vedoucí úlohy strany bylo tehdy stejně již v přípravě, svoboda slova též rostla. Krom toho nelze stavět na pouhém rušení čehokoliv, nýbrž na tom, čím lepším to rušené nahradit. Mám přitom na mysli reálné kroky a cíle, nikoliv ideologická hesla o svobodě atd. Nakonec, kolik z ní dnes máme, již víme). Občané tak tehdy jen vytvořili křoví pro další vývoj událostí, který měl a musel předběhnout připravované uvolnění, aby se občané mohli tohoto zvenčí plánovaného vývoje masově zúčastnit a bylo ještě proč demonstrovat. Další příčinliví lidé se s tímto majetkovým převratem svezli. Prostě „nebyli líní“, jak říká jeden náš stále ještě „politik“.

Stačí se dnes podívat do Běloruska, probíhá to tam pod záminkou neregulérních voleb jako přes kopírák. Mám přitom na mysli pokus o převrat, nikoliv výsledek voleb.

Výrobní síly tvoří vlastníci výrobních prostředků (továren, polí a statků atd. + vlastníci kapitálu + majitelé pracovní síly (/tj. občané).

Výrobní vztahy jsou vzájemným uspořádáním vztahů mezi aktéry výrobních sil. Podoba jejich uspořádání pak odpovídá vlastnictví výrobních prostředků a politicko-společenskému uspořádání v dané zemi. Tomu nakonec odpovídá i příslušný zákoník práce atd. Stačí srovnat ten současný s tím „předlistopadovým“ a je zřejmé, pro koho je dnes výhodnější. Zda pro zaměstnance či pro zaměstnavatele.

Pokud kdokoliv cokoliv proti uvedeným definicím dřívější politické ekonomie namítá, nelze než vyslovit politování nad tím, že kapitalistický systém nemaje argumenty raději politickou ekonomikou jako studijní předmět či dokonce vědní disciplínu o podstatě ekonomických jevů zrušil.

Podstata věci

Technický pokrok ve světě při zásadních změnách přispívá i k vytvoření změn ve výrobních vztazích a vyžaduje si tudíž i změn v politicko-ekonomických vztazích, tj. systémových změn. Jde tedy do značné míry o proces objektivní, který popsal sovětský ekonom Nikolaj Dmitrijevič Kondratěv (popravený v roce 1938, neboť prosazoval ekonomiku malých tržně řízených podniků v tehdejší Sovětské svazu). Ten navrhl [model cyklů kapitalistické ekonomiky](#), teorii ekonomických vln, která byla později pojmenována po jejich tvůrci jako tzv. Kondratěvovy vlny (K-vlny). Ty popisují jevy v kapitalistické ekonomice s víceméně pravidelnou periodou okolo 50 let, které odrážejí procesy nejen ekonomické, ale jsou spojené s celospolečenským pohybem, přičemž jádrem K-vln jsou technologie.

Nikolaj Dimitrijevič Kondratěv se nevěnoval tedy jen krátkodobému čtyřfázovému hospodářskému cyklu (expanze, konjunktura, recese a deprese), ale zabýval se též dlouhodobými cykly v délce zhruba padesáti let, o nichž hovoříme. Aplikoval je na průmyslově se rozvíjející země, kdy jednotlivé etapy vymezuje pomocí zásadních průmyslových vynálezů, k nimž pak přiřazuje i zásadní politické události a systémové změny ve světě:

1. vlna – parní kotel a bavlna (r. 1800) – fakticky ale období 1789-1799 – věk revoluce s událostmi jako byla Velká francouzská revoluce, Napoleonské války 1786-1815 a Rok revolucí 1848;

2. vlna – rozvoj metalurgie, železnic a strojírenství (r. 1850) – parní lokomotiva, železnice, umělá hnojiva, ropa, rozvoj strojírenství. (první technická revoluce). K politicko-společenským událostem a následným změnám té doby patří: válka Severu proti Jihu v USA (1861-1865), porážka Pařížské komuny (1871), porážka dělnického hnutí v USA (Chicago 1886), zápas koloniálních mocností o rozdělení Afriky, Asie a Oceánie (r. 1877-1914);

3. vlna – elektroinženýrství a chemie (r. 1900) – fakticky ale v období 1880/96 -1939/45 charakterizovaná jako „druhá technologická revoluce“ – telefon, gramofon, kinematograf, parní turbína, elektromotor na stejnosměrný proud, generátor střídavého proudu, automobil, bezdrátový telegraf, letadlo, svařování, elektrolyza, rtg přístroj, spalovací naftový motor, metoda intenzifikace práce, první linka na sériovou výrobu automobilů (Ford) a další.

Související ekonomický systém přitom nedokáže likvidovat klasické cyklické průmyslové krize. Vyostřuje se boj o nové rozdělení světa, o zdroje surovin a současně i o odbytiště. Vše vrcholí 1. světovou válkou. Ta však nepřinesla adekvátní formy organizace moderního velkopřůmyslu, ekonomiky a společnosti vůbec, odpovídající převratným změnám technologií, vyvolaných druhou technologickou revolucí. Vznikající masová výroba si vyžadovala i masovou spotřebu, nutností se stává odbourávání bariér tzv. efektivní koupěschopné poptávky cestou zajištění trvalého růstu mezd,

a to kvůli stimulaci odbytu (řeší se tím tzv. problém realizace). Nezbytností se tudíž stávají státní zásahy do ekonomiky, kdy vládní výdaje (nákupy) musí doplňovat nedostatečné soukromé výdaje (investice) za účelem udržení koupěschopné poptávky na potřebné výši. Vznikly tak tři možné reakce na potřeby tehdejší doby:

- **Státní monopolní kapitalismus** (např. New Deal v USA, státní záruky na záchranu úvěrové soustavy, státní subvence za nucené snížení zemědělské produkce, zkrácení pracovního týdne, stanovení minimální mzdy, veřejné práce ke snížení nezaměstnanosti apod.) jako moderní forma kapitalismu
- **Socialismus** (stalinismus) v Rusku: Centrální plánování, zavedení státního monopolu, kolektivizace a zespolečnění výrobních prostředků – jako nová nekapitalistická forma řízení ekonomiky a uspořádání společnosti jako takové;
- **Fašismus a nacismus** (Itálie a Německo): Nucené úspory, zbrojení, válečné přípravy – státní kapitalismus.

Z hlediska politického vývoje následovala po 1. světové válce revoluce v Rusku, pak občanská válka s intervencemi cizích armád tamtéž, světová ekonomická krize a nakonec 2. sv. válka.

Další vlny Kondratěv již pouze správně předvídá, aniž by se jich sám dožil:

4. vlna – Petrochemie a automobilismus (r. 1950) – prakticky ale vychází z období 2. světové války a je charakterizována jako třetí technologická revoluce či jako vědecko-technická revoluce – teorie relativity, kvantová teorie, molekulární biologie, rozvoj syntetické chemie, komunikační techniky, jaderné energie, kosmonautiky atd.

5. vlna – Informační technologie (r. 1990) – tato vlna se předpokládá v délce trvání do poloviny 21. stol. Je charakterizována trendy jako high-tech, robotizace atd. V jejím průběhu by mělo dojít k přechodu od industriálního typu technologií k postindustriálním. Od 70. let 20. stol. dochází ke změně, kdy růstové technologie jsou postupně vytlačovány, resp. nahrazovány technologiemi úspornými, s nižšími nároky na lidskou práci. Současně s tím zesilovaly i trendy v oblasti globalizace. Následně dochází k jevu označovanému jako „zaseknutí světa na konci Kondratěvovy 4. vlny“.

Důvody ve zpoždění náběhu 5. K-vlny

Důvody k zaseknutí na konci 4. K-vlny a tudíž ke zpoždění náběhu 5. K-vlny mohou být v zásadě pouze dvojího druhu, a to neexistence potřebných nových technologií, nebo nové technologie již existují, nejsou však vytvořeny institucionální podmínky pro jejich aplikaci.

Z dosud uveřejněných informací (např. od prezidenta Trumpa) víme, že existuje asi 6 tisíc vesměs převratných vynálezů (resp. technologií) z různých oblastí lidské činnosti, které jsou vládnoucími establishmenty dosud lidem utajovány a které tudíž nebyly uvolněny k užívání.

Důvody zpoždění náběhu 5. K-vlny tedy spočívají v obavách vládnoucích establishmentů z následků uvolnění nových technologií, které jsou přitom jádrem K-vln. Vyžádají si totiž nový typ spolupráce lidí na Zemi a tedy i nový systém organizace lidské společnosti a uspořádání politického systému. To by znamenalo pád současného kapitalistického systému a současně i pád dosavadních establishmentů, jež se tomu brání a náběh páté K-vlny tudíž brzdí či torpédují. Je třeba si přitom uvědomit, že současný kapitalistický systém je postaven na ovládnutí lidí i států na bázi dluhů a udržování většiny nových technologií výlučně pro potřebu globální elity tak, aby s jejich pomocí mohla ovládat zbytek lidstva.

Jde o to, že technologie, které jsou (byť zatím v utajení) již k dispozici lidské společnosti, by vedly

k tak zásadní změně, že současný politicko-spoločenský systém by byl už neudržitelný. Potřebují totiž pro svůj rozvoj jiné podmínky (například větší spolupráci) a současný pokročilý kapitalismus by zničily, neboť by jim stál v cestě.

Současná fáze vývoje

Současná fáze vývoje je ovlivněna především těmito okolnostmi:

- Závislostí kapitalismu na expanzi – přičemž není již kam expandovat, kapitalismus je prakticky na celém světě;
- postupným vyčerpáním surovinových a energetických zdrojů ve většině zemí;
- dlouhodobým finančním systémem založeným na dluhu a úroku a tím i na ovládání stále většího počtu zemí (a lidí) pomocí dluhu;
- nemožností neustále zvyšovat výrobu a tím i HDP kvůli splácení úroků, navíc při ničení životního prostředí;
- stále rostoucí zadlužeností států, která je často již nesplacitelná;
- majetkem, který se hromadí v rukou stále menší skupiny lidí, ostatní vesměs chudnou, propadá se a postupně mizí střední třída, systémově vytvářená majetková nerovnost tento stav ještě umocňuje;
- průběžným poklesem koupěschopné poptávky lidí po zbytném zboží (lidé nakupují na úvěr, který pak nejsou často schopni splácet);
- z toho plynoucím přesouváním hospodářských aktivit do finanční sféry a k vytváření umělých výnosů v této sféře;
- postupným stahováním reálných peněz z oběhu a jejich nahrazováním v rozšířené míře penězi „počítačovými“, které nejsou nijak kryté a zvyšují průběžně inflaci.

Nikoliv náhodou se proto hovoří o velké bublině v ekonomice, kterou bude třeba upustit. Dle odhadů odborníků zrealnění ekonomiky bude znamenat ve světovém měřítku redukci jejího objemu až o 50 %.

V důsledku toho je zhruba od 90. let minulého století uměle prodlužována fáze 4. K-vlny, a to růstem zadlužení, financializací ekonomiky a dále její militarizací a vojenskými expanzemi do různých zemí za účelem získání kořisti. Zvyšuje se i tlak na pracovní sílu (na její zlevnění – nahrazováním odborníků s praxí lidmi bez odbornosti a praxe, případně lidmi bez praxe „z dovozu“ či na absolutní úsporu pracovní síly).

Dochází tak především k vytváření umělých výnosů, a to ve finanční sféře. Důvodem je ta skutečnost, že reálná ekonomika již není schopna přinášet dřívější výnosy, ačkoliv byly vyzkoušeny různé cesty.

Je zřejmé, že západní země se takto snažily „získat dodatečný čas“, nicméně uspokojivé řešení při současném zachování kapitalismu ani po 30 letech nenalezly. Brání tomu výše uvedené příčiny, které ale protagonisté stávajícího systému nejsou ochotni vyřešit, neboť by s tím padl i celý stávající systém a tím i jejich pozice, moc a v mnohých případech i neoprávněně nabytý majetek.

Svět se tak dostal do stádia vývoje, kdy došlo k faktickému vyčerpání kapitalismu, zejména pak v jeho neoliberalní podobě. Tento fakt konstatovali mimo jiné nezávisle na sobě i americký prezident Trump, ruský prezident Putin a čínský prezident Si na závěr summitu zemí G-20 v japonské Ósace před více než rokem.

Globální elity a jim přísluhující stát ve státě v mnohých zemích světa stojí proto před otázkou, jak se vypořádat s přicházejícími zásadními technologickými změnami, které si vyžádají značné změny ve

výrobních, jakož i v politicko-spoločenských vztazích, aniž by přitom tyto elity ztratily svá privilegovaná mocenská a majetková postavení. Tyto změny si totiž vyžadají změnu systému, kterou lidstvo z převážné části zažilo jen v souvislosti s nástupem 1. K-vlny a některé země pak v souvislosti s 3. K-vlnou. Nejde přitom o typ systému, nýbrž o hloubku a komplexnost změny.

Další očekávaný vývoj

Další vývoj se bude vyznačovat především níže uvedenými opatřeními, která jsou ale uskutečnitelná pouze mimo rámec NWO:

- postupný odchod mnohých zemí od modelu globalizace (tak, jak je nastaven světovými globalisty) přechodem na spolupráci národních států;
- lokalizace výroby, snahy o zajišťování vlastní soběstačnosti ve výrobě potravin a zboží denního užití;
- šetrnost k životnímu prostředí, omezování mezinárodní dopravy pouze na přepravu nutných položek;
- znárodnění surovinových a energetických zdrojů, jakož i klíčových podniků, na kterých budou příslušné státy mít svůj zájem;
- posilování národních států po stránce zdrojové;
- vytváření větší hmotné zainteresovanosti pracovníků na výsledcích jejich práce;
- obnova rovnocenného postavení všech 4 forem vlastnictví (státní, soukromé, družstevní a veřejno-právní);
- určitá forma globalizace (ve smyslu organizovaného a úsporného nakládání se zdroji na Zemi) jako objektivní proces zůstane, avšak způsob provádění globalizace a účel využití robotizace je procesem subjektivním, kde dochází k zásadním rozdílům mezi projektem světových globalistů na straně jedné a projektem GESARA prezidenta Trumpa či do jisté míry obdobným projektem prezidenta Putina na straně druhé.

Je-li kapitalismus vyčerpán, je otázkou, jaký politicko-spoločenský systém přicházející technický pokrok si vynutí. V zásadě jsou možnosti pouze dvě:

1. Model nového uspořádání života na Zemi formou návratu k feudalismu s prvky fašismu – viz Nový světový řád (NWO) zaváděný Kabalou (světovými globalisty) s redukcí obyvatel Země přes „zlatou miliardu“ až na cílových 500 mil., s rozdělením na dědičnou elitu, (panovník a šlechta) dále na armádu vojáků, policistů a úředníků, zbytek připadá na otroky při náhradě dalších otroků roboty, dědičné pozice ve špičce státu formou kastovního systému, s prvky fašismu – jedna říše na celém světě, jeden vládce, jedna armáda, jedno náboženství jedna měna atd.)
2. Osvobození obyvatel planety od Kabaly usilující o zavedení NWO, uvolnění nových technologií k užívání lidmi, jednorázové oddlužení všech lidí a poskytnutí jednorázové finanční částky umožňující jejich restart, využití robotů k úspoře lidské práce, mírová spolupráce na bázi národních států atd.

Některé prvky Trumpova a Putinova modelu se zde liší, otázkou bude i nastolení společenského řádu v jejich podání. Je přitom zřejmé, že Putin bude inklinovat spíše ke staroslovanskému védickému modelu, zatímco Trump tuto otázku zatím zřejmě neřeší. **Jde tedy v těchto případech o zásadní krok vpřed do nové éry lidstva.** Každopádně platí, že současná éra končí a je otázkou, čím a jak bude nahrazena.

Jsme v současnosti členy EU, která je nástrojem globalistů (Kabal) k realizaci plánu NWO. Máme-li se vyhnout osudu, který světoví globalisté nám a našim rodinám připravili, je třeba EU opustit a dostat se do jiného modelu budoucího uspořádání života lidské společnosti či její části na světě. To je

úkol na nejvyšším stupni žebříčku priorit.

Pod ním jsou na nižších stupních žebříčku další priority související s naší volbou na nejvyšším stupni jejich žebříčku – zachování národního státu a jeho příslušnost k určitému blokovému uspořádání a nový politicko-spoločenský systém (bude-li s ohledem na výběr nejvyššího stupně žebříčku vůbec nějaká možnost volby).

Shrnutí

Zůstat na místě a tedy v současném systému beze změny nemůžeme, nejsou k tomu dále podmínky.

Globalisté ve snaze udržet si své mocenské posty a majetek usilují o to vrátit se alespoň do jiného systému, který by to umožňoval, tj. do feudalismu při současné likvidaci až 8 mld. lidí na planetě a o jejich nahrazení v potřebném rozsahu roboty.

Existuje pro lidstvo možnost jít naopak vpřed a vstoupit do nové éry Zlatého věku charakterizované zachováním udržitelného rozvoje, mírovou spoluprací národních států, existencí přirozené rodiny, využíváním nových technologií dosud utajovaných, s využitím robotů pouze pro úsporu lidské práce.

Systémová změna je tedy každopádně nutná a přijde nakonec i bez našeho rozhodnutí. Jde přitom o to, v jakém stavu nás zastihne. Půjdeme-li jí ale vstříc, máme možnost volby. Výběr pro lidstvo by přitom neměl být až tak těžký. Lidé ale musí pochopit, že ho nelze uskutečnit v podmínkách, které svobodný výběr lidem neumožňují, tedy v podmínkách vytvářených Evropskou unií. Obyvatelé Evropy, zejména pak zemí V4+ musí též pochopit, že o možnost vymknout se ze stávajícího systému a podmínek s ním souvisejících se budou muset sami přičinit. Nikdo jiný to za ně neudělá a není na to nekonečně času. Ten již svojí většinovou nečinností promrhali. Nastanou ale i změny další, především změna přístupu jednotlivých osob k realitě.

Slibovaný ráj na Zemi přitom nastane, až zjistíme, že si realitu vytváříme sami. To bude hrát nepochybně roli i při vytváření nového systému organizace života lidí. To jsou ale již záležitosti z oblasti kvantové fyziky, kde je zapotřebí čerpat bližší informace u odborníků (viz rozhovor s prof. Janem Rakem v iQport z 6. června 2020 pod výše uvedeným zvýrazněným názvem). Žijeme opravdu v převratné době, tak si to nepokazme, aby té zásadní změny k lepšímu se dočkal i český národ a my s ním!